सुतो महीमहेन्द्रस्य जयेन्द्रस्तस्य भूपतेः ।
क्ष्मामाजानुभुजो राजा बुभोजाथ पृथुप्रथः ॥६३॥
अलोलकीर्त्तिकल्लोलदुकूलवलनोज्ज्वलां ।
बभार यद्भुजस्तम्भो जयश्रीशालभञ्जिकां ॥६४॥
तस्याभूदद्भुतोदन्तभवभक्तिविभूषितः ।
राज्ञः सन्धिमतिर्नाम मन्त्री मतिमतां वरः ॥६५॥
नास्त्युपायः स संसारे कोऽपि योऽपोहितुं क्षमः
भूपालमत्तकरिणामेषां चपलकर्णतां ॥६६॥
अत्यद्भुतमतिः शंक्यः सोऽयमुक्त्वेति यद्विटैः ।
तस्मिन् धीसचिवे द्वेषस्तेनाग्राह्यत भूभुजा ॥६७॥
निवारितप्रवेशोऽथ सकोपस्तमहेतुकं ।
निनाय हृतसर्वस्वं यावदायुर्दरिद्रतां ॥६८॥
तस्य भूपतिविद्वेषग्रीष्मोष्मपरिशोषिणः ।
आप्यायं राजपुरुषा वार्त्तयापि न चक्रिरे ॥६९॥
गिरं गभीरो गृह्णाति क्ष्माभृद्यावत्तदग्रगाः ।
उक्तानुवादिनस्तावद्व्यक्तं प्रतिरवा इव ॥७०॥
स तु राजविरुद्धत्वदारिद्र्याभ्यां न विव्यथे ।
गतप्रत्यूहया प्रीतः प्राप्तया हरसेवया ॥७१॥
अथ भाव्यर्थमाहात्म्यात् पप्रथे प्रतिमन्दिरं ।